

Tytuł: Matka Boska Saletyńska
Autor, warsztat: nieznanym, podhalański / podbeskidzki
Czas powstania: II połowa XIX wieku
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 65,0 cm x 46,0 cm

Obraz przedstawia scenę objawienia Matki Boskiej Saletyńskiej. Jest to jeden z trzech obrazów (Św. Barbara i Grób Pański) tego samego autora, pochodzących z wiejskiej chaty na Podhalu. Obraz posiada bardzo wyraźne cechy twórczości podhalańskiej. Uproszczenia tematu, konturowy i płaszczyznowy sposób malowania wywodzą się z popularnego na Podhalu malarstwa na szkle. Obraz malowany jest według jednego wzorca ukazując Matkę Bożą z La Salette w trzech fazach objawienia. W prawym dolnym rogu obrazu widzimy płaczącą Matkę Bożą. Centralna postać płaczącej Matki Bożej symbolizuje orędzie przekazane ludziom. W lewej górnej części obrazu ukazane jest zniknięcie Matki Bożej w obecności modlących się: Maksymina i Melanii.

Obraz związany jest z objawieniem Matki Boskiej w 1846 r. w La Salette we francuskich Alpach. Najstarszy znany polski obraz pochodzi z roku 1849 z Czańca koło Kęt. Obrazy ludowe Matki Bożej Saletyńskiej występują jedynie na terenie Polski południowej, a najliczniej w Galicji, dotkniętej w tym czasie klęską głodu i zarazy. Obrazy Matki Bożej Saletyńskiej jako jedyne spośród polskich ludowych i cechowych obrazów religijnych nie powstały w wyniku skopiowania istniejącego wizerunku czy obrazka dewocyjnego. Są one wynikiem naszej rodzimej plastycznej interpretacji treści objawienia, która dotarła do Polski już rok po objawieniu w La Salette.